

การวิจัยแบบสำรวจ และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะเสนอเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะเสนอเป็น 2 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้นำองค์กรเอกชนสตรี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมหรือวิชาที่องค์กรเอกชนสตรีจัดให้แก่สตรี เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้นำองค์กรเอกชนสตรีเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสตรี

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสื่อมวลชน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของสื่อมวลชน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของสื่อมวลชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับองค์กรเอกชนสตรี

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้นำองค์กร เอกชนสตรี

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มของสมาคม

กลุ่มสมาคม	จำนวน	ร้อยละ
1. สมาคมสตรีทั่วไป (ในกรุงเทพฯ)	9	12
2. สมาคมสตรีวิชาชีพ	4	5.33
3. สมาคมส่งเสริมวัฒนธรรมหญิงจังหวัดต่าง ๆ	59	78.67
4. สมาคมสตรีศิษย์เก่า	3	4
รวม	75	100

จากตารางที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 75 คน เมื่อจำแนกตามกลุ่มจะเห็นว่า เป็นผู้นำองค์กร เอกชนสตรีกลุ่มสมาคมส่งเสริมวัฒนธรรมหญิงจังหวัดต่าง ๆ มากที่สุด คือ 59 คน หรือร้อยละ 78.67 รองลงมาเป็นผู้นำองค์กรเอกชนสตรี กลุ่มสมาคมสตรีทั่วไป (ในกรุงเทพฯ) คือ 9 คน หรือร้อยละ 12 ผู้นำองค์กรเอกชนสตรี กลุ่มสมาคมวิชาชีพ 4 คน หรือร้อยละ 5.33 และน้อยที่สุด คือผู้นำองค์กร เอกชนสตรี กลุ่มสมาคมสตรีศิษย์เก่า 3 คน หรือร้อยละ 4

ตารางที่ 5 สถานภาพของผู้นำองค์กร เอกชนสตรี

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้นำองค์กร เอกชนสตรี	จำนวน N = 75	ร้อยละ
อายุ		
31 - 40 ปี	5	6.66
41 - 50 ปี	29	38.67
51 - 60 ปี	41	54.67
วุฒิทางการศึกษา		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	25	33.33
อนุปริญญา	8	10.67
ปริญญาตรี	30	40.00
ปริญญาโท	7	9.33
สูงกว่าปริญญาโท	5	6.67
อาชีพ		
รับราชการ	29	38.67
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	15	20.00
ลูกจ้าง	4	5.33
แม่บ้าน	27	36.00
อาชีพของสามี		
รับราชการ	53	70.67
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	14	18.67
อื่น ๆ คหบดี	2	2.67
ถึงแก่กรรม	2	2.66
โสด	4	5.33

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้นำองค์กรเอกชนสตรี	จำนวน N = 75	ร้อยละ
อยู่ในตำแหน่งผู้นำองค์กรเอกชนสตรี		
น้อยกว่า 1 ปี	7	9.33
1 - 2 ปี	12	16.00
3 - 4 ปี	22	29.33
4 - 7 ปี	9	12.00
7 - 9 ปี	9	12.00
มากกว่า 9 ปี	16	21.33
มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์กรเอกชนอื่น ๆ อีก		
ไม่มีประสบการณ์	10	13.33
1 แห่ง	9	12.00
2 แห่ง	10	13.33
3 แห่ง	13	17.33
4 แห่ง	8	10.67
ตั้งแต่ 5 แห่งขึ้นไป	25	33.33
มีโอกาสปฏิบัติงานอาสาสมัครอื่น ๆ นอกจากงานใน องค์กรที่ทำอยู่ในปัจจุบัน		
บ่อยครั้ง	30	40.00
พอสมควร	32	42.67
น้อยครั้ง	13	17.33

จากตารางที่ 5 สถานภาพของผู้นำองค์กรเอกชนสตรี พอสรุปได้ดังนี้

1. อายุ พบว่า ผู้นำองค์กรเอกชนสตรี มีอายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปี มากที่สุด คือ 41 คน หรือร้อยละ 54.67 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41-50 ปี มี 29 คน หรือร้อยละ 38.67 และน้อยที่สุดคืออายุระหว่าง 31-40 ปี มี 5 คน หรือร้อยละ 6.66
2. วุฒิกการศึกษา พบว่า ผู้นำองค์กรเอกชนสตรี มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด คือ 30 คน หรือร้อยละ 40 รองลงมาคือวุฒิมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มี 25 คน หรือร้อยละ 33.33 วุฒิปริญญาโท มี 7 คน หรือร้อยละ 9.33 และวุฒิสสูงกว่าปริญญาโทมีน้อยที่สุด คือ 5 คน หรือร้อยละ 6.67
3. อาชีพ พบว่าผู้นำองค์กรเอกชนสตรีมีอาชีพรับราชการมากที่สุด คือ 29 คน หรือร้อยละ 38.67 รองลงมาคืออาชีพแม่บ้าน 27 คน หรือร้อยละ 36 อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมี 15 คน หรือร้อยละ 20 และอาชีพลูกจ้าง มีน้อยที่สุด คือ 4 คน หรือร้อยละ 5.2
4. อาชีพของสามี พบว่า ผู้นำองค์กรเอกชนสตรีมีสามีมีอาชีพรับราชการมากที่สุด คือ 53 คน หรือร้อยละ 70.67 รองลงมาคือ อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมี 14 คน หรือร้อยละ 18.67 และน้อยที่สุดคืออาชีพคหบดี มี 2 คน หรือร้อยละ 2.66
5. ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำองค์กรเอกชนสตรี พบว่า ผู้นำองค์กรเอกชนสตรีอยู่ในตำแหน่งระหว่าง 3-4 ปีมากที่สุด คือ 22 คน หรือร้อยละ 29.33 รองลงมาคือ อยู่ในตำแหน่งมากกว่า 9 ปี มี 16 คน หรือร้อยละ 21.30 อยู่ในตำแหน่งระหว่าง 1-2 ปี มี 12 คน หรือร้อยละ 16 อยู่ในตำแหน่งระหว่าง 7-9 ปี และ 5-7 ปี มี 9 คน หรือร้อยละ 12 และน้อยที่สุดคืออยู่ในตำแหน่งน้อยกว่า 1 ปี มี 7 คน หรือร้อยละ 9.33
6. ประสบการณ์ในการทำงานในองค์กรเอกชนอื่น ๆ พบว่า ผู้นำองค์กรสตรีมีประสบการณ์ในการทำงานในองค์กรเอกชนอื่น ๆ ตั้งแต่ 5 แห่งขึ้นไปมากที่สุด คือ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์กรเอกชนอื่น ๆ 3 แห่ง มี 13 คน หรือร้อยละ 17.33 มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์กรเอกชนอื่น ๆ 2 แห่ง และไม่มีประสบการณ์ จำนวนเท่ากัน คือ 10 คน หรือร้อยละ 13.33 มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์กรเอกชนอื่น 1 แห่ง มี 9 คน หรือร้อยละ 12 และน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์กรเอกชนอื่น ๆ 4 แห่ง มี 8 คน หรือร้อยละ 10.67

7. โอกาสในการปฏิบัติงานอาสาสมัครอื่น ๆ พบว่า ผู้นำองค์กรสตรีมีโอกา
สในการปฏิบัติงานอาสาสมัครอื่น ๆ พอสมควร มากที่สุด คือ 32 คน หรือร้อยละ 42.67
รองลงมาคือ มีโอกาสในการปฏิบัติงานอาสาสมัครอื่น ๆ บ่อยครั้ง คือ 30 คน หรือร้อยละ 40
และน้อยที่สุดคือ มีโอกาสในการปฏิบัติงานอาสาสมัครอื่น ๆ น้อยครั้ง คือ 13 คน หรือร้อยละ
17.33

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมหรือวิชาที่องค์กรเอกชนสตรีจัดให้แก่สตรีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ตารางที่ 6 รายชื่อวิชาทางคานคหกรรมที่องค์กรเอกชนสตรีจัดให้แก่สตรีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

วิชาทางคานคหกรรม	จำนวน N = 75	ร้อยละ
เย็บปักถักร้อย	34	45.33
แกะสลักผัก	8	10.67
การประกอบอาหารและถนอมอาหาร	56	74.66
การจัดบ้าน	8	10.67
การทำสวนครัว	1	1.33
ตัดผมและตัดผม	10	13.33
เสริมสวย	12	16
ตัดเย็บเสื้อผ้า	37	49.33

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า องค์กรเอกชนสตรี จัดให้การศึกษาทางคานคหกรรมแก่สตรี โดยเปิดสอนวิชาการประกอบและถนอมอาหารมากที่สุด คือ 56 แห่ง หรือร้อยละ 74.66 รองลงมาคือ วิชาการตัดเย็บเสื้อผ้า เปิดสอน 37 แห่ง หรือร้อยละ 49.33 และน้อยที่สุดคือวิชาการทำสวนครัว เปิดสอน 1 แห่ง หรือร้อยละ 1.33

ตารางที่ 7 รายชื่อวิชาทางด้านหัตถกรรมที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้แกสตรีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

วิชาทางด้านหัตถกรรม	จำนวน N = 75	ร้อยละ
การประดิษฐ์ต่าง ๆ เช่น ดอกไม้	62	82.67
เพนต์	12	16.00
ถักเชือก	5	6.67
สานหมวก	6	8.00
ทำกระเป๋า และ ตะกร้า	11	14.67
ทำไม้กวาด	8	10.67
สานเข่ง	4	5.33
ทอเสื่อ	10	13.33
อื่น ๆ ทำเครื่องหวาย	3	4.00
หอยกระจก	1	1.33

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีจัดให้การศึกษาทางด้านหัตถกรรม แก่สตรี โดยเปิดสอนวิชาการประดิษฐ์ต่าง ๆ มากที่สุด คือ 62 แห่ง หรือร้อยละ 82.67 รองลงมาคือการทำเพนต์ เปิดสอน 12 แห่ง หรือร้อยละ 16 และน้อยที่สุดคือ การทำหอยกระจก เปิดสอน 1 แห่งหรือร้อยละ 1.33

ตารางที่ 8 รายชื่อวิชาทางคานช่างฝีมือต่าง ๆ ที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้แก่สตรี เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

วิชาทางคานช่างฝีมือต่าง ๆ	จำนวน N = 75	ร้อยละ
ช่างปุกระเบียง	3	4.00
ช่างชุบเงิน-ทอง	2	2.67
ช่างปูนปั้น เช่น โถง, กระจ่าง	6	8.00
ช่างแกะนาฬิกา	1	1.33
ช่างวิทยุ	1	1.33
ช่างหนัง	1	1.33
อื่น ๆ ช่างไฟฟ้า	1	1.33

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีจัดให้การศึกษาทางคานช่างฝีมือต่าง ๆ แก่สตรี โดยเปิดสอนวิชาช่างปูนปั้น มากที่สุด คือ 6 แห่ง หรือร้อยละ 8.00 รองลงมาคือ วิชาช่างปุกระเบียง เปิดสอน 3 แห่ง หรือร้อยละ 4.00 และน้อยที่สุดคือ ช่างวิทยุ ช่างหนัง และช่างไฟฟ้า เปิดสอน 1 แห่ง หรือร้อยละ 1.33

ตารางที่ 9 รายชื่อวิชาทางคานสุขภาพอนามัย ที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้แก
สตรี เพื่อพัฒนาสังคม

วิชาทางคานสุขภาพอนามัย	จำนวน N = 75	ร้อยละ
การปฐมพยาบาล	30	40
การอนามัยแม่และเด็ก	27	36
การบริบาลทารก	15	20
สุขภาพอนามัยในบ้าน	18	24
การไชยา	22	29.33
การป้องกันโรคติดต่อ	11	14.67
การพัฒนาครอบครัว-สังคม	13	17.33
การพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน	18	24.00

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีจัดให้การศึกษาทางคานสุขภาพอนามัยแกสตรี โดยเปิดอบรมวิชาการปฐมพยาบาลมากที่สุดคือ 30 แห่ง หรือร้อยละ 40 รองลงมาคือ การอนามัยแม่และเด็ก เปิดอบรม 27 แห่ง หรือร้อยละ 36 และน้อยที่สุดคือ การอบรมเรื่องการป้องกันโรคติดต่อ เปิดอบรม 11 แห่ง หรือร้อยละ 14.67

ตารางที่ 10 รายชื่อวิชาทางค่านิยมและวัฒนธรรมที่องค์การ เอกชนสตรีจัดให้
แก่สตรี เพื่อพัฒนาสังคม

วิชาค่านิยมและวัฒนธรรม	จำนวน N = 75	ร้อยละ
ศาสนา - ศิลปกรรม	29	38.67
การปรับตัวในสังคม	12	16.00
การประหยัดและออม	10	13.33
วัฒนธรรมไทย	23	30.67
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	15	20.00
การวางแผนครอบครัว	20	26.67

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีจัดให้การศึกษาทางค่านิยมและวัฒนธรรมแก่สตรี โดยให้ความรู้ในเรื่องศาสนาและศิลปกรรม มากที่สุด คือ 29 แห่ง หรือร้อยละ 38.67 รองลงมาคือ ให้ความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมไทย 23 แห่ง หรือร้อยละ 30.67 และน้อยที่สุดคือ การให้ความรู้เรื่องการประหยัดและออม 10 แห่ง หรือร้อยละ 13.33

ตารางที่ 11 รายชื่อวิชาทางค่านกฎหมายที่องค์กรเอกชนสตรีจัดให้แกสตรีเพื่อพัฒนาตนเอง

วิชาทางค่านกฎหมาย	จำนวน N = 75	ร้อยละ
กฎหมายแรงงาน	1	1.33
กฎหมายแพ่ง	5	6.67
ความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย	30	37.2

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า องค์กรเอกชนสตรีจัดให้การศึกษาทางค่านกฎหมายแกสตรี โดยเปิดอบรมวิชาความรู้เบื้องต้นทางกฎหมายมากที่สุด คือ 30 แห่ง หรือร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ กฎหมายแพ่ง เปิดอบรม 5 แห่ง หรือร้อยละ 6.67 และน้อยที่สุดคือ กฎหมายแรงงาน เปิดอบรม 1 แห่ง หรือร้อยละ 1.33

ตารางที่ 12 รายชื่อวิชาทางค่านอื่น ๆ ที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้แกสตรีเพื่อ
พัฒนาสังคม

วิชาทางค่านอื่น ๆ	จำนวน N = 75	ร้อยละ
นันทนาการ	20	26.67
ภาษาอังกฤษ	5	6.67
การฝึกพูด	1	1.33
การสมาคม	14	18.67
อื่น ๆ เลขานุการ	1	1.33
การป้องกันตัว	1	1.33

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีจัดให้การศึกษาทางค่านอื่น ๆ แก่สตรี โดยเปิดอบรมวิชาทางค่านนันทนาการมากที่สุด คือ 20 แห่ง หรือร้อยละ 26.67 รองลงมาคือ วิชาการสมาคม 14 แห่ง หรือร้อยละ 18.67 และน้อยที่สุด คือ วิชาการฝึกพูด, เลขานุการ และการป้องกันตัว เปิดอบรมอย่างละ 1 แห่ง หรือร้อยละ 1.33

ตารางที่ 13 ระยะเวลาในการสอนวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ที่องค์การ
เอกชนสตรีจัดให้แก่สตรี

วิชา	ระยะเวลา 1 - 5 วัน		6 - 15 วัน		16 - 25 วัน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิชาด้านคหกรรม</u>								
เย็บปักถักร้อย	17	50.00	13	38.23	4	11.76	34	100
แกะสลักผัก	5	62.50	3	37.50			8	100
การจัดบ้าน	8	100.00					8	100
ประกอบถนอมอาหาร	56	100.00					56	100
ทำสวนครัว	1	100.00					1	100
ตัดผม-ตัดผม	2	20.00	8	80.00			10	100
เสริมสวย	11	91.10	1	8.33	10	83.33	12	100
ตัดเย็บเสื้อผ้า			27	79.41	10	27.03	37	100
<u>วิชาด้านหัตถกรรม</u>								
การประดิษฐ์ต่างๆ	48	77.42	12	67.74	2	3.24	62	100
เพ้นท์	9	75.00	1	8.33	2	16.67	12	100
ถักเชือก	6	100.00					6	100
ทำกระเป๋า-ตระกร้า	10	90.90			1	9.09	11	100
ทำไม้กวาด	8	100.00					8	100
สานหมวก	5	83.33	1	16.67			6	100
สานเชง	3	75.00	1	25.00			4	100
ทอเสื่อ	6	60.00	3	30.00	1	10.00	10	100
ทำเครื่องหวาย			3	100.00			3	100
ทำหอยกระจก	1	100.00					1	100

ตารางที่ 13 (ต่อ)

วิชา	ระยะเวลา 1 - 5 วัน		6 - 15 วัน		16 - 25 วัน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิชาช่างต่างๆ</u>								
ช่างอุปกรณ์	3	100.00					3	100
ช่างชุบเงิน-ทอง	2	100.00					2	100
ช่างปูน	3	75.00	1	25.00			4	100
ช่างแกนพิก้า	1	100.00					1	100
ช่างวิทยุ			1	100.00			1	100
ช่างหนัง			1	100.00			1	100
ช่างไฟฟ้า			1	100.00			1	100
ช่างปูนปั้น			2	100.00			2	100

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีส่วนใหญ่ใช้เวลาในการสอนวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจประมาณ 1 - 5 วัน ส่วนวิชาที่ต้องการความชำนาญ เช่น การตัดผม-คัคผม การตัดเย็บเสื้อผ้า และ วิชาช่าง เช่น ช่างวิทยุ ช่างหนัง ช่างไฟฟ้า และช่างปูนปั้น จะใช้เวลาในการสอนประมาณ 6 - 15 วัน

ตารางที่ 14 ความถี่ในการเปิดสอนวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นของเกษตรกร
สตรีจัดให้แก่สตรี

วิชา	ความถี่	เปิดสอนเป็นประจำ		เปิดสอนเป็นครั้งคราว		รวม		
		ปีละ 1-2 ครั้ง จำนวน ร้อยละ	ปีละ 3-5 ครั้ง จำนวน ร้อยละ	ปีละ 1 - 2 ครั้ง จำนวน ร้อยละ	รวม จำนวน ร้อยละ			
<u>วิชาค่านคหกรรม</u>								
เย็บปักถักร้อย	10	29.41	19	55.88	5	14.70	34	100
แกะสลักผัก			3	37.50	5	62.50	8	100
การจัดบ้าน	3	37.50	1	12.50	4	50.00	8	100
ประกอบถนอมอาหาร	21	37.50	11	19.64	24	42.85	56	100
ทำสวนครัว					1	100.00	1	100
ตัดผม-ตัดผม			7	70.00	3	30.00	10	100
เสริมสวย	8	66.67			4	33.33	10	100
ตัดเย็บเสื้อผ้า	5	13.52	3	8.10	29	73.37	37	100
<u>วิชาค่านหัตถกรรม</u>								
การประดิษฐ์ต่างๆ	27	43.54	3	4.84	32	51.61	62	100
เพนท์	2	16.66			10	83.34	12	100
ถักเชือก	4	80.00			1	20.00	5	100
ทำกระเป๋า-ตระกร้า	10	90.90			1	9.10	11	100
ทำไม้กวาด	1	12.50			7	87.50	8	100
สานหมวก	5	8.33	1	16.67			6	100
สานเข่ง					4	100.00	4	100
ทอเสื่อ			1	10.00	9	90.00	10	100
ทำเครื่องหวาย			1	33.30	2	66.67	3	100
ทำหอยกระຈัก					1	100.00	1	100

ตารางที่ 14 (ต่อ)

วิชา	เปิดสอนเป็นประจำ		เปิดสอนเป็นครั้งคราว		รวม	
	ปีละ 1-2 ครั้ง จำนวน ร้อยละ	ปีละ 3-5 ครั้ง จำนวน ร้อยละ	ปีละ 1-2 ครั้ง จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิชาช่างต่างๆ</u>						
ช่างปุ๋ยกระเบื้อง			3	100.00	3	100
ช่างชุบเงิน-ทอง			2	100.00	2	100
ช่างปูน	1	25.00	3	75.00	4	100
ช่างแก่นาฬิกา			1	100.00	1	100
ช่างวิทยุ			1	100.00	1	100
ช่างหนัง			1	100.00	1	100
ช่างไฟฟ้า			1	100.00	1	100
ช่างปูนปั้น			2	100.00	2	100

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีส่วนใหญ่จะเปิดสอนวิชาด้านคหกรรม และหัตถกรรมเป็นประจำปีละประมาณ 1 - 2 ครั้ง ส่วนวิชาช่างต่างๆ ส่วนใหญ่จะเปิดสอนเป็นครั้งคราวปีละ 1 - 2 ครั้ง

ตารางที่ 15 ค่าบำรุงที่องค์การเอกชนสตรีเก็บจากสตรีที่มาอบรมวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

วิชา	ค่าบำรุง	100 บาท		200 บาท		300 บาท		ไม่เสียค่าบำรุง		รวม
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
<u>วิชาค่านคหกรรม</u>										
เย็บปักถักร้อย		8	33.33	2	5.88			24	70.60	24 100
แกะสลักผัก								8	100.00	8 100
การจัดบ้าน								8	100.00	8 100
ประกอบถนอมอาหาร		8	14.28	14	25.00			34	60.72	56 100
ทำสวนครัว								1	100.00	1 100
ตัดผม-ตัดผม						1	90.00	9	90.00	10 100
เสริมสวย						2	16.67	10	83.33	12 100
ตัดเย็บเสื้อผ้า		5	13.51	8	16.62	7	18.92	17	45.94	77 100
<u>วิชาค่านหัตถกรรม</u>										
การประดิษฐ์ต่างๆ		9	14.51					53	85.48	62 100
แฟนท์				1	8.33	1	8.33	10	90.90	12 100
ถักเชือก								6	100.00	6 100
ทำกระเป๋า-ตระกร้า						1	9.09	10	90.90	11 100
ทำไม้กวาด								8	100.00	8 100
สานหมวก						1	16.67	5	83.32	6 100
สานเชิง								4	100.00	4 100
ทอเสื่อ								10	100.00	10 100
ทำเครื่องหวาย								3	100.00	3 100
ทำหอยกระจก								1	100.00	1 100

ตารางที่ 15 (ต่อ)

วิชา	ค่าบำรุง	100บาท	200บาท	300บาท	ไม่เสียค่าบำรุง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
<u>วิชาช่างต่างๆ</u>							
ช่างปุกระเบียง					3	100	3
ช่างชุบเงิน-ทอง					2	100	2
ช่างปูน					4	100	4
ช่างแกนพิก้า					1	100	1
ช่างวิทยุ					1	100	1
ช่างหนัง					1	100	1
ช่างไฟฟ้า	1	100					1
ช่างปูนปั้น					2	100	2

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีส่วนใหญ่จะไม่เก็บค่าบำรุง
จากสตรีที่มารับการอบรมวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

ตารางที่ 16 ระยะเวลาในการสอนวิชาต่างๆเพื่อพัฒนาสังคม ที่องค์การเอกชน สตรีจัดให้แก่สตรี

วิชา	ระยะเวลา		1 - 4 วัน		5 - 7 วัน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิชาด้านสุขภาพอนามัย</u>								
การปฐมพยาบาล	13	43.33	17	56.67	30	100		
อนามัยแม่และเด็ก	7	25.92	20	72.07	27	100		
การบริบาลทารก	8	53.33	7	46.67	15	100		
สุขอนามัยในบ้าน			18	100.00	18	100		
การใช้ยา	25	100.00			25	100		
การป้องกันโรค	11	100.00			11	100		
การพัฒนาครอบครัว	18	100.00			18	100		
การพัฒนาเด็ก	10	76.92		23.07	33	100		
<u>วิชาด้านสังคมและวัฒนธรรม</u>								
ศาสนา-ศีลธรรม	25	86.21	4	13.79	29	100		
การปรับตัวในสังคม	12	100.00			12	100		
การประหยัดและออม	10	100.00			10	100		
วัฒนธรรมไทย	21	91.30	2	8.69	23	100		
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	15	100.00			15	100		
การวางแผนครอบครัว	12	60.00	8	40.00	20	100		
<u>วิชาด้านกฎหมาย</u>								
ความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย	8	40.00	12	60.00	20	100		
กฎหมายแพ่ง	5	100.00			5	100		
กฎหมายแรงงาน	1	100.00			1	100		

ตารางที่ 16 (ต่อ)

วิชา	ระยะเวลา	1 - 4 วัน		5 - 7 วัน		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิชาด้านอื่นๆ</u>							
นันทนาการ		20	100			20	100
ภาษาอังกฤษ				5	100	5	100
การฝึกพูด		4	100			4	100
การสมาคม		14	100			4	100
เลขานุการ				1	100	1	100
การป้องกันตัว		1	100			1	100

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าองค์การเอกชนสตรีส่วนใหญ่ใช้เวลาในการสอนวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาสังคมประมาณ 1 - 4 วัน

ตารางที่ 17 ความถี่ในการเปิดสอนวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาสังคม ที่องค์การเอกชน
สตรีจัดให้แก่สตรี

วิชา	ความถี่		เปิดสอนเป็นประจำ		เปิดสอนเป็นครั้งคราว		รวม	
	ปีละ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ปีละ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิชาด้านสุขภาพอนามัย</u>								
การปฐมพยาบาล	24	80.00	6	20.00	30	100		
อนามัยแม่และเด็ก	25	92.57	2	7.40	27	100		
การบริบาลทารก	6	40.00	9	60.00	15	100		
สุขอนามัยในบ้าน			18	100.00	18	100		
การใช้ยา			25	100.00	25	100		
การป้องกันโรค			11	100.00	11	100		
การพัฒนาครอบครัว			18	100.00	18	100		
การพัฒนาเด็ก	12	92.30	1	7.69	13	100		
<u>วิชาด้านสังคมและวัฒนธรรม</u>								
ศาสนา-ศีลธรรม	20	68.97	9	31.03	29	100		
การปรับตัวในสังคม	7	58.33	5	41.67	12	100		
การประหยัดและออม	10	100.00			10	100		
วัฒนธรรมไทย	20	86.95	3	13.04	23	100		
ความสัมพันธ์ในครอบครัว			15	100.00	15	100		
การวางแผนครอบครัว			14	70.00	20	100		
<u>วิชาด้านกฎหมาย</u>								
ความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย	2	10.00	18	90.00	20	100		
กฎหมายแพ่ง			5	100.00	5	100		
กฎหมายแรงงาน			1	100.00	1	100		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

วิชา	ความถี่	เปิดสอนเป็นประจำ		เปิดสอนเป็นครั้งคราว		รวม	
		ปีละ 1 - 2 ครั้ง	จำนวน ร้อยละ	ปีละ 1 - 2 ครั้ง	จำนวน ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิชาค่านอื่นๆ</u>							
นันทนาการ				20	100.00	20	100
ภาษาอังกฤษ		3	60.00	2	40.00	5	100
การฝึกพูด				4	100.00	4	100
การสมาคม				14	100.00	14	100
เลขานุการ		1	100.00			1	100
การป้องกันตัว				1	100.00	1	100

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีเปิดสอนวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนา สังคม เป็นครั้งคราว โดยส่วนใหญ่จะเปิดสอนปีละ 1 - 2 ครั้ง สำหรับวิชาที่เปิดสอนเป็นประจำนั้น คือ วิชาค่านสุภาพอนามัยและวิชาค่านสังคมและวัฒนธรรม

ตารางที่ 18 ค่าบำรุงห้องค้การเอกชนสตรีเก็บจากสตรีที่มาอบรมวิชาต่างๆเพื่อ
พัฒนาสังคม

วิชา	ค่าบำรุง 200 บาท		1400 บาท		ไม่เสียค่าบำรุง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิชาค้านสุขภาพอนามัย</u>								
การปฐมพยาบาล					30	100	30	100
อนามัยแม่และเด็ก					27	100	27	100
การบริบาลทารก					15	100	15	100
สุขอนามัยในบ้าน					18	100	18	100
การใช้ยา					25	100	25	100
การป้องกันโรค					11	100	11	100
การพัฒนาครอบครัว					18	100	18	100
การพัฒนาเด็ก					13	100	13	100
<u>วิชาค้านสังคมและวัฒนธรรม</u>								
ศาสนา-ศีลธรรม					29	100	29	100
การปรับตัวในสังคม					12	100	12	100
การประหยัดและออม					10	100	10	100
วัฒนธรรมไทย					23	100	23	100
ความสัมพันธ์ในครอบครัว					15	100	15	100
การวางแผนครอบครัว					20	100	20	100
<u>วิชาค้านกฎหมาย</u>								
ความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย					20	100	20	100
กฎหมายแพ่ง					5	100	5	100
กฎหมายแรงงาน					1	100	1	100

ตารางที่ 18 (ต่อ)

วิชา	ค่าบำรุง		200 บาท		1400 บาท		ไม่เสียค่าบำรุง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>วิชาด้านอื่นๆ</u>										
นันทนาการ							20	100	20	100
ภาษาอังกฤษ	5	100							5	100
การฝึกพูด							4	100	4	100
เลขานุการ					1	100			14	100
การสมาคม							14	100	1	100
การป้องกันตัว							1	100	1	100

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีส่วนใหญ่จะไม่เก็บค่าบำรุงจากสตรีที่มารับการอบรมวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาสังคม ยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษและวิชาเลขานุการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้นำองค์กร เอกชนสตรี เกี่ยวกับบทบาทขององค์กร เอกชนสตรี ในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง

ตารางที่ 19 วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาและให้ความรู้แก่สตรีทางบ้าน เศรษฐกิจ

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	เพื่อให้สตรีฝึกเป็นอาชีพหลักได้	2.22	0.95	น้อย
2	เพื่อให้สตรีฝึกเป็นอาชีพเสริม	2.62	0.91	มาก
3	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสตรี	2.44	0.87	น้อย
4	เพื่อให้สตรีได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2.46	0.81	น้อย

ตารางที่ 19 จะเห็นว่า ผู้นำองค์กร เอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาให้แก่สตรี เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจนั้น มีมากในด้านการจัดการศึกษา เพื่อให้สตรีฝึกเป็นอาชีพเสริม ส่วนวัตถุประสงค์เพื่อให้สตรีได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสตรี และเพื่อให้สตรีฝึกเป็นอาชีพหลักได้นั้น ผู้นำองค์กร เอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า เป็นวัตถุประสงค์ที่องค์กร เอกชนสตรีจัดน้อย

ตารางที่ 20 วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาและให้ความรู้แก่สตรีทางบ้าน
สังคม

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	เพื่อให้สตรีรู้จักสิทธิหน้าที่ตามกฎหมาย	1.64	0.69	น้อยที่สุด
2	เพื่อให้สตรีรู้จักรักษาสุขภาพ-อนามัย	2.69	0.90	มาก
3	เพื่อให้สตรีรู้จักวางแผนครอบครัว	1.76	0.88	น้อย
4	เพื่อปลูกฝังคุณธรรมอันดี	2.05	0.83	น้อย
5	เพื่อให้สตรีหนังสืออ่านออก-เขียนได้	1.77	0.79	น้อย

ตารางที่ 20 จะเห็นว่า ผู้นำองค์การเอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาให้แก่สตรีเพื่อพัฒนาสังคมนั้น มีมากในด้านการจัดการศึกษาเพื่อให้สตรีรู้จักรักษาสุขภาพอนามัย ส่วนวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังคุณธรรมอันดี เพื่อให้สตรีหนังสืออ่านออกเขียนได้ และเพื่อให้สตรีรู้จักวางแผนครอบครัวนั้น ผู้นำองค์การเอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า เป็นวัตถุประสงค์ที่องค์การเอกชนสตรีจัดน้อย และวัตถุประสงค์ที่องค์การเอกชนสตรีจัดน้อยที่สุดคือ เพื่อให้สตรีรู้จักสิทธิหน้าที่ตามกฎหมาย

ตารางที่ 21 กิจกรรมด้านต่าง ๆ ที่องค์การเอกชนสตรี จัดให้แก่สตรีเพื่อพัฒนาตนเอง

ข้อที่	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	ด้านคหกรรม	3.09	0.90	มาก
2	ด้านหัตถกรรม	2.68	0.82	มาก
3	ด้านช่างฝีมือต่าง ๆ	1.62	0.76	น้อย
4	ด้านสุขภาพ-อนามัย	2.86	0.89	มาก
5	ด้านสังคม	2.29	0.74	น้อย
6	ด้านกฎหมาย	1.49	0.70	น้อยที่สุด

ตารางที่ 21 จะเห็นว่า ผู้นำองค์การเอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า กิจกรรมที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้ความรู้แก่สตรี มีมากในด้านคหกรรม ด้านสุขภาพอนามัย และด้านหัตถกรรม ส่วนกิจกรรมด้านช่างฝีมือ และด้านสังคมนั้น ผู้นำองค์การเอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า เป็นกิจกรรมที่จัดให้ความรู้แก่สตรีน้อย และกิจกรรมที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้แก่สตรีน้อยที่สุดคือ ด้านกฎหมาย

ตารางที่ 22 วิธีการให้ความรู้แก่สตรีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ข้อที่	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	รวมกลุ่มสตรีแล้วให้การอบรม	2.93	0.89	มาก
2	ให้คำแนะนำโดยเจ้าหน้าที่	2.48	0.93	น้อย
3	ให้ความรู้โดยการเผยแพร่เอกสาร	2.14	0.91	น้อย
4	ให้ความรู้ทางวิทยุ	1.66	0.71	น้อย
5	ให้ความรู้ทางหน้าหนังสือพิมพ์และนิตยสาร	1.58	0.73	น้อย
6	ทำแบบเรียนให้ผู้เรียนศึกษาเอง	1.50	0.70	น้อยที่สุด
7	จัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้	1.66	0.74	น้อย
8	อภิปราย	1.53	0.70	น้อยที่สุด
9	สัมมนา	1.49	0.70	น้อยที่สุด

ตารางที่ 22 จะเห็นว่า ผู้นำองค์กร เอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า วิธีการให้ความรู้แก่สตรีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนั้น องค์กรเอกชนสตรีใช้วิธีการรวมกลุ่มสตรีแล้วให้การอบรมมาก ส่วนการให้คำแนะนำโดยเจ้าหน้าที่ การให้ความรู้โดยการเผยแพร่เอกสาร การให้ความรู้ทางวิทยุ การให้ความรู้ทางหน้าหนังสือพิมพ์และนิตยสาร และการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ นั้น ผู้นำองค์กร เอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่าเป็นวิธีการที่องค์กรเอกชนสตรีใช้น้อย และวิธีการทำแบบเรียนให้ผู้เรียนศึกษาเอง การอภิปรายและสัมมนา เป็นวิธีการที่ใช้น้อยที่สุด

ตารางที่ 23 สตรีกลุ่มเป้าหมาย ที่องค์กร เอกชนสตรีจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคม

ข้อที่	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	สตรีทั่วไป	2.45	1.01	น้อย
2	สตรีที่ไม่มีอาชีพ	2.40	1.00	น้อย
3	สตรีที่มีรายได้น้อย	2.78	1.13	มาก
4	สตรีที่อยู่ในท้องที่ห่างไกล	2.72	0.95	มาก
5	สตรีที่เป็นสมาชิกของกิจการของท่าน	2.18	1.02	น้อย
6	ผู้นำสตรีในชุมชน	2.34	1.05	น้อย

ตารางที่ 23 จะเห็นว่า ผู้นำองค์กร เอกชนสตรี มีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า สตรีกลุ่มเป้าหมายที่องค์กร เอกชนสตรีจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้ นั้น มีมากในกลุ่มสตรีที่มีรายได้น้อย และสตรีที่อยู่ในท้องที่ห่างไกล ส่วนสตรีทั่วไป, สตรีที่ไม่มีอาชีพ, ผู้นำสตรีในชุมชน และสตรีที่เป็นสมาชิกของกิจการ เป็นสตรีกลุ่มเป้าหมายที่ผู้นำ องค์กร เอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า เป็นกลุ่มสตรีที่องค์กร เอกชนสตรีจัดการศึกษา ให้น้อย

ตารางที่ 24 สตรีกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ที่องค์การ เอกชนสตรีจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ข้อที่	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	สตรีที่ทองขัง	1.24	0.54	น้อยที่สุด
2	หญิงบริการพิเศษ	1.21	0.47	น้อยที่สุด
3	สตรีในชุมชนแออัด	2.06	1.20	น้อย
4	เยาวชนสตรี	2.36	1.18	น้อย

ตารางที่ 24 จะเห็นว่า ผู้นำองค์การ เอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า สตรีกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ที่องค์การ เอกชนสตรีจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้ นั้นน้อยในกลุ่มเยาวชนสตรี และสตรีในชุมชนแออัด ส่วนสตรีที่ทองขัง และหญิงบริการพิเศษ เป็นสตรีกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ที่ผู้นำองค์การ เอกชนสตรีมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า เป็นกลุ่มสตรีที่องค์การ เอกชนสตรีจัดการศึกษาให้น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสตรี

ตารางที่ 25 ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสตรี

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	จำนวน N = 75	ร้อยละ
1. <u>ปัญหาค่านงบประมาณ</u>		
ไม่มีปัญหา	10	13.33
ไม่มีรายได้ประจำที่จะนำมาใช้จ่าย	41	54.67
ขาดเงินอุดหนุนจากส่วนราชการ	22	29.33
ต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อหาเงินทุนเองอยู่เป็นระยะๆ	25	33.33
ไม่มีเงินสำรองจ่ายในเวลาที่ต้องการทันที	17	22.67
2. <u>ปัญหาค่านบุคลากร</u>		
ขาดบุคลากรที่ทำงานประจำ	51	68.00
ขาดแคลนวิทยากรที่มีความชำนาญ	15	20.00
บุคลากรไม่เข้าใจการดำเนินงานอย่างแท้จริง	7	9.33
ขาดบุคลากรที่มีความสามารถ	8	10.67
ขาดบุคลากรที่เสียสละจริง ๆ	12	16.00
ไม่มีปัญหา	10	13.33
3. <u>ปัญหาค่านการประสานงาน</u>		
ไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของทางราชการ	15	20.00
การประสานงานกับหน่วยงานอื่นล่าช้า	10	13.33
การประสานงานกับสตรีในชุมชนยังไม่ได้ผลเต็มที่	45	60.00
ไม่มีปัญหา	14	18.67

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	จำนวน N = 75	ร้อยละ
4. <u>ปัญหาค่านอุปกรณ-สถานที่</u>		
ขาดแคลนอุปกรณ์	33	44.00
ขาดเอกสารที่ใช้ประกอบการสอน	18	24.00
สถานที่เรียนไม่เหมาะสม	17	22.67
ไม่มีปัญหา	31	41.33
5. <u>ปัญหาเกี่ยวกับสตรีกลุ่มเป้าหมาย</u>		
สตรีมีพื้นฐานความรู้เดิม ไม่พอที่จะเรียน	9	12.00
ขาดแรงจูงใจในการเรียน	19	25.33
สตรีไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน	10	13.33
สตรีเกียจคร้าน ไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรม	15	20.00
สตรีไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง	13	17.33
สตรีมีฐานะยากจน ไม่สามารถเดินทางมารับการอบรมได้	28	37.33
สตรีไม่สามารถเสียเงินค่าบำรุงได้	9	12.00
สตรีไม่รู้ความต้องการที่แท้จริงของตน	15	20.00
ไม่มีปัญหา	18	24.00
6. <u>ปัญหาคำแนะนำการพัฒนาอาชีพคานหัตถกรรม-งานฝีมือ</u>		
การหาตลาดยาก	28	37.33
วัสดุที่ใช้ราคาแพง ทำให้ต้องขายราคาแพง	12	16.00
สินค้าราคาแพงเกินไปสำหรับชาวไทย	8	10.67
ประโยชน์ในการใช้สอยน้อย ประชาชนไม่นิยม	10	13.33
ขาดการพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ ให้ทันสมัย จึงไม่เป็นที่นิยม	35	46.67
ไม่มีปัญหา	9	12.00

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	จำนวน N = 75	ร้อยละ
7. <u>ปัญหาคำถามการประเมินผล</u>		
ขาดเจ้าหน้าที่ในการติดตามผล	37	49.33
วิธีประเมินผลไม่น่าเชื่อถือ	10	13.33
กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ	8	10.67
ขบวนการติดตามผลยุ่งยาก	12	16.00
ไม่มีปัญหา	10	13.33
8. <u>การให้ความรู้เพื่อพัฒนาสตรีขององค์กรท่านนั้น</u>		
ประสบความสำเร็จดีมาก	-	-
ประสบความสำเร็จดี	22	29.33
ประสบความสำเร็จพอใช้	36	48.00
ยังไม่ประสบความสำเร็จ	17	22.67

ตารางที่ 25 จะเห็นว่า องค์กรเอกชนสตรีมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสตรี ทั้งนี้ ปัญหาคำถามประมาณ ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ไม่มีรายได้ประจำที่จะนำมาใช้จ่าย ร้อยละ 54.67 รองลงมาคือ ต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อหาเงินทุนเอง อยู่เป็นระยะ ๆ ร้อยละ 33.33 และไม่มีปัญหาร้อยละ 13.33 ปัญหาคำถามบุคลากรที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ขาดบุคลากรที่ทำงานประจำ ร้อยละ 68 รองลงมาคือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญ ร้อยละ 20 และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ บุคลากรไม่เข้าใจการดำเนินงานอย่างแท้จริง ร้อยละ 9.33 ปัญหาคำถามการประสานงาน ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การประสานงานกับสตรีในชุมชนยังไม่ได้ผลเต็มที่ ร้อยละ 60 รองลงมาคือ ไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของทางราชการ ร้อยละ 20 และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ การประสานงานกับหน่วยงานอื่นต่าง ๆ ร้อยละ 13.33 ปัญหาคำถามอุปกรณ์สถานที่ ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ขาดแคลนอุปกรณ์ ร้อยละ 44 รองลงมาคือ ขาดเอกสารที่ใช้ประกอบการสอน ร้อยละ 24 และเห็นว่าไม่มีปัญหา ร้อยละ 41.33 ปัญหาเกี่ยวกับสตรีกลุ่มเป้าหมาย ที่เป็นปัญหามากที่สุด

คือ สตรีมีฐานะยากจน ไม่สามารถเดินทางมารับการอบรมได้ ร้อยละ 37.33 รองลงมา คือ ขาดแรงจูงใจในการเรียน ร้อยละ 25.33 และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ สตรีไม่สามารถเสียเงินค่าบำรุงได้ และสตรีที่มีพื้นฐานความรู้เดิมไม่พอที่จะเรียน ร้อยละ 12 ปัญหาด้านการพัฒนาอาชีพด้านหัตถกรรมและงานฝีมือ ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การขาดการพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ ให้ทันสมัย จึงไม่เป็นที่นิยมใช้ ร้อยละ 46.67 รองลงมาคือ การขาดตลาดขาย ร้อยละ 37.33 และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือสินค้าราคาแพงเกินไปสำหรับชาวไทย ร้อยละ 10.67 ปัญหาด้านการประเมินผล ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ขาดเจ้าหน้าที่ในการติดตามผล ร้อยละ 49.33 รองลงมาคือ ขบวนการติดตามผลยุ่งยาก ร้อยละ 16 และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ วิธีประเมินผลไม่น่าเชื่อถือ ร้อยละ 13.33 และผู้นำองค์การเอกชนสตรีเห็นว่าการให้ความรู้เพื่อพัฒนาสตรีขององค์การเอกชนนั้น ประสบความสำเร็จพอใช้ ร้อยละ 48 ประสบความสำเร็จดี ร้อยละ 29.33 และยังไม่ประสบผลสำเร็จ ร้อยละ 22.67

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานพัฒนาสตรีของ
องค์การ เอกชนสตรี

จากแบบสอบถามจำนวน 75 ฉบับ มีผู้เขียนข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาที่องค์การ
เอกชนสตรีแก้ไขได้แล้ว, กำลังแก้ไข และปัญหาที่ไม่อาจแก้ไขได้ มา 30 ฉบับ คิดเป็น
ร้อยละ 40 ดังนี้มีผลสรุปดังต่อไปนี้

1. ปัญหาที่องค์การเอกชนสตรีแก้ไขได้แล้ว คือ
 - 1.1 ปัญหาความการประสานงาน ใดคัดเลือกคนในท้องถิ่น ตำบล หรือ
อำเภอ ในการช่วยประสานงานต่าง ๆ
 - 1.2 ปัญหาความการขาดแคลนสถานที่ ใดขอยืมสถานที่ที่อยู่ใกล้ๆ ที่พักของ
ผู้มารับการอบรม เป็นสถานที่จัดการอบรม
 - 1.3 ปัญหาความผลิตภันท์ทางคานหัตถกรรม วิธีแก้ไขคือ ก่อนที่จะเปิดอบรม
อาชีพทางคานหัตถกรรมแก่สตรี องค์การ เอกชนสตรีได้ดำเนินการหาตลาดช่วยจำหน่ายไว้แล้ว
ได้พยายามปรับปรุงรูปแบบและความประณีตของผลิตภันท์ และลดราคาคาผลิตภันท์ให้เหมาะสม
กับค่าแรงงานและค่าวัสดุ
2. ปัญหาที่องค์การเอกชนสตรีกำลังแก้ไขอยู่ คือ
 - 2.1 ปัญหาความบุคลากร ต้องคัดเลือกกรรมการ ของสมาคมที่มีความสามารถ
จริง ๆ เพื่อให้การทำงานของสมาคมได้ผล
 - 2.2 ปัญหาความการประสานงาน ต้องแก้ไขในเรื่องมนุษยสัมพันธ์ของกรรมการ
เพื่อให้การประสานงานกับสตรีได้ผลและพยายามสร้างสัมพันธ์ภาพกับกลุ่มสตรีก่อนที่จะจัด
กิจกรรมต่าง ๆ ให้
 - 2.3 ปัญหาความสตรีกลุ่มเป้าหมาย ต้องแสวงหาผู้นำเพื่อจัดการรวมกลุ่มสตรี
ก่อน การอบรมจึงจะได้ผล
3. ปัญหาที่องค์การเอกชนสตรีไม่อาจแก้ไขได้ คือ
 - 3.1 ปัญหาความสตรีกลุ่มเป้าหมาย สตรีไม่มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง
เพราะพื้นฐานการศึกษาน้อย, ไม่มีวิธีจูงใจให้สตรีอยากพัฒนาตนเองที่ได้ผลดี
 - 3.2 ปัญหาความบุคลากร ขาดบุคลากรที่เสียสละมาร่วมงาน, กรรมการพบปะ
กันน้อยเกินไป ทำให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง
 - 3.3 ปัญหาความการติดตามผล แก้ไขได้ยากเพราะไม่มีบุคลากรที่จะทำงานด้านนี้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสื่อมวลชน แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของสื่อมวลชน

ตารางที่ 26 สถานภาพของสื่อมวลชน

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ	จำนวน (N = 68)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	25	36.76
หญิง	43	63.23
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	24	35.29
25 - 29 ปี	25	36.76
30 - 39 ปี	19	27.94
วุฒิทางการศึกษา		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	20	29.41
ปริญญาตรี	44	64.70
ปริญญาโท	4	5.88
อาชีพก่อนหน้า		
ไม่มี	24	35.29
รับราชการ	8	11.76
ค้าขาย	4	5.88
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	12	17.65
ดูจาง	20	29.41

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ	จำนวน (N = 68)	ร้อยละ
อาชีพอื่นนอกจากอาชีพในปัจจุบัน		
ไม่มี	34	50
รับราชการ	2	2.94
ค้าขาย	12	17.65
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	22	32.35
ประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการ		
น้อยกว่า 2 ปี	28	41.18
2 - 5 ปี	20	29.41
5 - 10 ปี	18	26.47
10 - 15 ปี	2	2.94

ตารางที่ 26 จะเห็นว่า สื่อมวลชนทั้งหมด 68 คน แบ่งเป็นเพศชาย 25 คน หรือร้อยละ 36.76 และเพศหญิง 43 คน หรือร้อยละ 63.23 สื่อมวลชนมีอายุระหว่าง 25 - 29 ปี มากที่สุด คือ 25 คน หรือร้อยละ 36.76 รองลงมาคืออายุน้อยกว่า 25 ปี มี 24 คน หรือร้อยละ 35.29 และน้อยที่สุดคืออายุระหว่าง 30 - 39 ปี มี 19 คน หรือร้อยละ 27.94 สื่อมวลชนมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุดคือ 44 คน หรือร้อยละ 64.70 รองลงมาคือวุฒิมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มี 20 คน หรือร้อยละ 29.41 สื่อมวลชนส่วนใหญ่ไม่เคยประกอบอาชีพก่อนหน้า มี 24 คน หรือร้อยละ 35.29 รองลงมาคือ เคยเป็นลูกจ้าง 20 คน หรือร้อยละ 29.42 และน้อยที่สุดคือประกอบอาชีพค้าขายมี 4 คน หรือร้อยละ 5.88 สื่อมวลชนส่วนใหญ่ไม่เคยประกอบอาชีพอื่นนอกเหนือจากอาชีพปัจจุบันมากที่สุดคือ 34 คน หรือร้อยละ 50 รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ควบคู่กับอาชีพปัจจุบันด้วย 22 คน หรือร้อยละ 32.35 และน้อยที่สุดคือรับราชการมี 2 คน หรือร้อยละ 2.94 สื่อมวลชนที่มีประสบการณ์ในการทำงานในสถานประกอบการน้อยกว่า 2 ปี มากที่สุด คือ 28 คน หรือร้อยละ 41.18 รองลงมาคือมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 2-5 ปี มี 20 คน หรือร้อยละ 29.42 และน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10-15 ปี มี 2 คน หรือร้อยละ 2.94

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของสื่อมวลชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การเอกชนสตรี

ตารางที่ 27 กิจกรรมด้านต่าง ๆ ที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้แก่สตรีเพื่อพัฒนาตนเอง

ข้อที่	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	ค่านคหกรรม เช่น ประกอบอาหาร, ตัดเย็บเสื้อผ้า	3.11	0.83	มาก
2	ค่านหัตถกรรม เช่น ทอเสื่อ, ทำเครื่องจักสานฯ	2.98	0.63	มาก
3	ค่านช่างฝีมือต่าง ๆ เช่น ช่างชุบเงิน-ทอง, ช่างหนังฯ	1.63	0.66	น้อย
4	ค่านสุขภาพ-อนามัย เช่น อนามัยแม่-เด็ก ฯ	2.29	0.75	น้อย
5	ค่านสังคมและวัฒนธรรม เช่น ศิลปกรรม, การปรับตัวฯ	1.61	0.62	น้อย
6	ค่านกฎหมาย เช่น ความรู้เบื้องต้นทางกฎหมายฯ	1.69	0.69	น้อย
7	ค่านอื่น ๆ เช่น นันทนาการ, การฝึกพูดฯ	1.70	0.57	น้อย

ตารางที่ 27 จะเห็นว่า สื่อมวลชนมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า กิจกรรมที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้ความรู้แก่สตรีมีมากในค่าน คหกรรม และหัตถกรรม ส่วนกิจกรรมด้านสุขภาพอนามัย ค่านช่างฝีมือ ค่านสังคม และค่านกฎหมาย นั้น สื่อมวลชนมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า เป็นกิจกรรมที่จัดให้ความรู้แก่สตรีน้อย

ตารางที่ 28 วิธีการให้ความรู้แก่สตรีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	รวมกลุ่มสตรีและฝึกอบรม	2.61	0.59	มาก
2	ให้คำแนะนำโดยเจ้าหน้าที่	2.44	0.65	น้อย
3	ให้คำแนะนำทางเอกสาร	1.88	0.32	น้อย
4	ให้ความรู้ทางวิทยุ	1.72	0.62	น้อย
5	ทำแบบเรียนให้ผู้หญิงเรียนศึกษาเอง	1.47	0.70	น้อยที่สุด
6	จัดนิทรรศการ	1.64	0.72	น้อย
7	สัมมนา	1.32	0.55	น้อยที่สุด

ตารางที่ 28 จะเห็นว่า สื่อมวลชนมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า วิธีการให้ความรู้แก่สตรีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนั้น องค์การเอกชนสตรีใช้วิธีการรวมกลุ่มสตรีแล้วให้การอบรมมาก ส่วนการให้คำแนะนำโดยเจ้าหน้าที่ การให้คำแนะนำทางเอกสาร การให้ความรู้ทางวิทยุ และการจัดนิทรรศการ นั้น ผู้นำสื่อมวลชนมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่าเป็นวิธีการที่องค์การเอกชนสตรีใช้น้อย และวิธีการทำแบบเรียนให้ผู้หญิงเรียนศึกษาเอง และการสัมมนาเป็นวิธีการที่ใช้น้อยที่สุด

ตารางที่ 29 สตรีกลุ่มเป้าหมาย ที่องค์กร เอกชนสตรีจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ข้อที่	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	สตรีทั่วไป	2.17	0.62	น้อย
2	สตรีที่ไม่มีอาชีพ	1.85	0.60	น้อย
3.	สตรีที่มีรายได้น้อย	2.02	0.71	น้อย
4	สตรีที่อยู่ในชุมชนห่างไกล	1.92	0.81	น้อย
5	สตรีที่เป็นสมาชิกในองค์กร	2.61	0.62	มาก
6	ผู้นำสตรีในชุมชน	2.73	0.78	มาก

ตารางที่ 29 จะเห็นว่า สื่อมวลชนมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า สตรีกลุ่มเป้าหมาย ที่องค์กร เอกชนสตรีจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้ นั้น มีมากในกลุ่มผู้นำสตรี ในชุมชน และสตรีที่เป็นสมาชิกในองค์กร ส่วนสตรีทั่วไป สตรีที่ไม่มีอาชีพ สตรีที่มีรายได้ น้อย และสตรีที่อยู่ในท้องที่ห่างไกล เป็นสตรีกลุ่มเป้าหมายที่ผู้นำสื่อมวลชนมีความเห็น โดยเฉลี่ยว่า เป็นกลุ่มสตรีที่องค์กร เอกชนสตรีจัดการศึกษาให้น้อย

ตารางที่ 30 สตรีกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ที่องค์การเอกชนสตรีจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ข้อที่	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	สตรีที่ท้องซัง	1.85	0.77	น้อย
2	หญิงบริการพิเศษ	1.55	0.74	น้อยที่สุด
3	สตรีในชุมชนแออัด	1.95	0.76	น้อย
4	เยาวชนสตรี	2.02	0.66	น้อย

ตารางที่ 30 จะเห็นว่า สื่อมวลชนมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า สตรีกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ที่องค์การ เอกชนสตรีจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้ นั้น มีน้อยในกลุ่มเยาวชนสตรี สตรีที่อยู่ในชุมชนแออัด และสตรีที่ท้องซัง ส่วนหญิงบริการพิเศษ เป็นสตรีกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ที่ผู้นำสู่อมวลชนมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า เป็นกลุ่มสตรีที่องค์การ เอกชนสตรีจัดการศึกษาให้น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของสื่อมวลชนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับองค์การ เอกชนสตรี

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับองค์การ เอกชนสตรี

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	มีส่วนสนับสนุนการทำงานขององค์การ เอกชนสตรี โดยการเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้ความรู้แก่สตรี	2.43	0.61	น้อย
2	ให้ความร่วมมือกับองค์การ เอกชนสตรีในการเผยแพร่ให้สตรีทั่วไปเข้าใจงานพัฒนาสตรีขององค์การ เอกชนสตรี	2.64	0.68	มาก
3	เห็นว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลมากพอที่จะกระตุ้นให้สตรี เชื่อถือ การดำเนินงานขององค์การ เอกชนสตรี และเข้าร่วมในงานพัฒนาสตรี	3.17	0.79	มาก
4	เข้าใจการดำเนินงานขององค์การ เอกชนสตรี	2.17	0.79	น้อย
5	ได้เสนอแนะปัญหาของสตรี เพื่อให้องค์การ เอกชน สตรีดำเนินการแก้ไข	1.99	1.01	น้อย
6	องค์การ เอกชนสตรีมีความสัมพันธ์อันดีกับสื่อมวลชน ที่ทำหน้าที่เสนอข่าวสตรี	2.52	0.88	มาก
7	องค์การ เอกชนสตรีได้ประชาสัมพันธ์งานของ องค์การได้ผล	2.17	0.71	น้อย
8	องค์การ เอกชนสตรีรับฟังข้อคิด เห็นและข้อเสนอแนะ จากท่าน	2.07	0.52	น้อย
9	กิจกรรมต่าง ๆ ที่องค์การ เอกชนสตรีจัดขึ้นเพื่อให้ ความรู้แก่สตรีนั้นมีประโยชน์แก่สตรี	2.73	0.61	มาก
10	การดำเนินงานขององค์การ เอกชนสตรีในการให้ การศึกษาแก่สตรีนั้น ประสบผลสำเร็จ	1.92	0.43	น้อย

ตารางที่ 31 จะเห็นว่า สื่อมวลชนมีความเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในเรื่องต่อไปนี้ สื่อมวลชนมีอิทธิพลมากพอที่จะกระตุ้นให้สตรีเชื่อถือการดำเนินงานขององค์การเอกชนสตรี และเข้าร่วมในการพัฒนาสตรี กิจกรรมต่างๆที่องค์การเอกชนสตรีจัดขึ้น เพื่อให้ความรู้แก่สตรีนั้น มีประโยชน์แก่สตรีมาก สื่อมวลชนให้ความร่วมมือกับองค์การเอกชนสตรีในการเผยแพร่ให้สตรีทั่วไป เข้าใจงานพัฒนาสตรีขององค์การเอกชนสตรีมาก และองค์การเอกชนมีความสัมพันธ์อันดีกับสื่อมวลชนที่มาหน้าที่เสนอข่าวสตรีมาก และสื่อมวลชนมีความเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ในเรื่องต่อไปนี้ คือ สื่อมวลชนมีส่วนสนับสนุนการทำงานขององค์การเอกชนสตรี โดยการเผยแพร่กิจกรรมต่างๆที่ให้ความรู้แก่สตรีน้อย สื่อมวลชนเข้าใจการดำเนินงานของสื่อมวลชนน้อย องค์การเอกชนสตรีได้ประชาสัมพันธ์งานขององค์การได้ผลน้อย และการดำเนินงานขององค์การเอกชนสตรีในการให้การศึกษาแก่สตรีไทยประสบผลสำเร็จน้อย

สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม

ผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปประเด็นสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้นำองค์การเอกชนสตรี

ในค่านสถานะภาพของผู้นำองค์การเอกชนสตรี สรุปได้ว่า ผู้นำองค์การเอกชนสตรีที่ทำการวิจัยทั้งหมด 75 คน อายุของผู้นำองค์การเอกชนสตรีร้อยละ 54.67 มีอายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 38.67 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี และน้อยที่สุดคือร้อยละ 6.67 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี วุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่คือร้อยละ 40

มีวุฒิปริญญาตรี รองลงมาคือร้อยละ 33.33 มีวุฒิมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 6.67 มีวุฒิปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท อาชีพของผู้นำองค์การเอกชนสตรี ส่วนใหญ่ร้อยละ 32 มีอาชีพรับราชการ รองลงมาคือร้อยละ 29.33 มีอาชีพแม่บ้าน และ น้อยที่สุดคือร้อยละ 6.67 มีอาชีพเป็นลูกจ้าง อาชีพของสามีของผู้นำองค์การเอกชนสตรี ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.76 มีอาชีพรับราชการ รองลงมาคือร้อยละ 18.67 มีอาชีพประกอบ ธุรกิจส่วนตัว และน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.67 มีอาชีพทหบดี ผู้นำองค์การเอกชนสตรีส่วนใหญ่ คือร้อยละ 29.33 อยู่ในตำแหน่งมาแล้ว 3-4 ปี รองลงมาคือร้อยละ 21.33 อยู่ในตำแหน่ง มากกว่า 9 ปี และน้อยที่สุดคือร้อยละ 9.33 อยู่ในตำแหน่งน้อยกว่า 1 ปี ผู้นำองค์การ เอกชนส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 32 มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์การเอกชนอื่น ๆ ตั้งแต่ 5 แห่งขึ้นไป รองลงมาคือร้อยละ 17.33 มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์การเอกชน อื่น ๆ อีก 3 แห่ง และน้อยที่สุดคือร้อยละ 10.67 มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์การ เอกชนอื่น ๆ อีก 4 แห่ง และผู้นำองค์การเอกชนสตรี ส่วนใหญ่คือร้อยละ 42.67 มีโอกาส ปฏิบัติงานอาสาสมัครอื่นพอสมควร รองลงมาคือร้อยละ 40 มีโอกาสปฏิบัติงานอาสาสมัคร อื่น ๆ บ่อยครั้ง และน้อยที่สุดคือร้อยละ 16 มีโอกาสปฏิบัติงานอาสาสมัครอื่น ๆ น้อยครั้ง

2. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมหรือวิชาต่าง ๆ ที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้ความรู้แก่ สตรี เพื่อพัฒนาตนเอง

องค์การเอกชนสตรีจัดให้ความรู้ทางค่านิยมแกสตรีครั้งนี้ คือ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.67 สอนวิชาการประดิษฐ์ต่าง ๆ รองลงมาคือ ร้อยละ 49.33 สอนวิชาการ ทัศนศิลป์เสื่อนผ้า และน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.33 สอนวิชาทำสวนครัว สำหรับความรู้ทางค่าน ีศดถกรรม องค์การเอกชนสตรีส่วนใหญ่ร้อยละ 16 สอนวิชาเพนต์ รองลงมาคือร้อยละ 14.67 สอนวิชาทำกระเป๋าและตะกร้า และน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.33 สอนการทำหอยกระจก และ ความรู้ทางค่านช่างฝีมือต่าง ๆ องค์การเอกชนสตรีส่วนใหญ่ร้อยละ 8 สอนวิชาช่างปูนปั้น รองลงมาคือร้อยละ 4 สอนวิชาช่างบุกระเบื้อง และน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 1.33 สอนวิชา ช่างวิทยุ ช่างหนัง และช่างไฟฟ้า

องค์การเอกชนสตรีจัดให้ความรู้ทางค่านสุขภาพอนามัยแกสตรีครั้งนี้ คือ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 40 ให้ความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาล รองลงมาคือร้อยละ 36 ให้ความรู้ในเรื่อง

การอนามัยแม่และเด็ก และน้อยที่สุดคือร้อยละ 14.67 ให้ความรู้ในเรื่องการป้องกันโรค สำหรับความรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม องค์การ เอกชนสตรีส่วนใหญ่ร้อยละ 38.67 ให้ความรู้ในเรื่องศาสนาและศีลธรรม รองลงมาคือร้อยละ 30.67 ให้ความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมไทย และน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 13.33 ให้ความรู้ในเรื่องการประหยัดและออม ส่วนความรู้ในด้านกฎหมาย องค์การ เอกชนสตรีส่วนใหญ่ร้อยละ 26.67 ให้ความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย รองลงมาคือร้อยละ 4 ให้ความรู้เรื่องกฎหมายแพ่งและกฎหมายแรงงาน สำหรับความรู้ด้านอื่น ๆ องค์การ เอกชนสตรีส่วนใหญ่ร้อยละ 26.67 ให้ความรู้ด้านนันทนาการ รองลงมาคือร้อยละ 18.67 ให้ความรู้เรื่องการสมาคม และน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.33 ให้ความรู้ด้านเลขานุการและการป้องกันตัว

5. ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของผู้นำองค์การ เอกชนสตรีเกี่ยวกับบทบาทขององค์การ เอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาตนเอง

3.1 วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาแก่สตรีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาให้สตรีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจนั้น มีมากในด้านการให้ความรู้เพื่อให้สตรียึดเป็นอาชีพเสริมได้ และมีน้อยในด้านการให้ความรู้เพื่อให้สตรีได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสตรี และเพื่อเป็นอาชีพหลักของสตรี

3.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาให้สตรีเพื่อพัฒนาสังคม

วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาให้สตรีเพื่อพัฒนาสังคมนั้น มีมากในด้านการให้ความรู้เพื่อให้สตรีรู้จักรักษาสุขภาพอนามัย และมีน้อยในด้านการให้ความรู้เพื่อปลูกฝังคุณธรรมอันดี เพื่อให้สตรีรู้หนังสือ อ่านออก เขียนได้ และเพื่อให้สตรีรู้จักการวางแผนครอบครัว และน้อยที่สุดคือ เพื่อให้สตรีรู้จักสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

3.3 วิธีการให้การศึกษาก่อสตรีเพื่อพัฒนาตนเอง

ในการให้การศึกษาก่อสตรีเพื่อพัฒนาตนเอง องค์การ เอกชนสตรีใช้วิธีการรวมกลุ่มสตรีและให้การอบรมมาก ส่วนการให้คำแนะนำโดยเจ้าหน้าที่, การเผยแพร่ความรู้ทางเอกสาร, การจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้, การให้ความรู้ทางวิทยุ, และการให้ความรู้ทางหนังสือพิมพ์และนิตยสารใช้น้อย สำหรับการทำแบบเรียนให้ผู้เรียนศึกษาเอง, การอภิปราย และสัมมนา ใช้น้อยที่สุด

3.4 ความรู้ความต่าง ๆ ที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้แก่สตรีเพื่อพัฒนาตนเอง องค์การเอกชนสตรีให้ความรู้ในด้านทฤษฎี, สุขภาพอนามัย, และทัศนคติกรรมมาก ส่วนความรู้ความต่าง ๆ และด้านสังคมวัฒนธรรมให้น้อย และองค์การเอกชนสตรีให้ความรู้ทางด้านกฎหมายน้อยที่สุด

3.5 สตรีกลุ่มเป้าหมายที่องค์การเอกชนสตรีจัดการศึกษาให้เพื่อพัฒนาตนเอง องค์การเอกชนสตรีจัดการศึกษาให้แก่สตรีที่มีรายได้น้อย และสตรีที่อยู่ในชุมชนห่างไกลมาก ส่วนสตรีทั่วไป, สตรีที่ไม่มีอาชีพ, ผู้นำสตรีในชุมชน และสตรีที่เป็นสมาชิกในองค์การ จัดให้น้อย

3.6 สตรีกลุ่มเป้าหมายพิเศษที่องค์การเอกชนสตรีจัดการศึกษาให้เพื่อพัฒนาตนเอง

องค์การเอกชนสตรีจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนสตรีและสตรีในชุมชนแออัดน้อย ส่วนสตรีที่ท้องซังและหญิงบริการพิเศษ จัดให้น้อยที่สุด

4. ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของผู้นำองค์การเอกชนสตรีเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคขององค์การเอกชนสตรี ในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาตนเอง

4.1 ปัญหาด้านงบประมาณ

องค์การเอกชนสตรี มีปัญหาด้านงบประมาณ คือ ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.67 ไม่มีรายได้ประจำที่จะนำมาใช้จ่าย รองลงมาคือ ร้อยละ 33.33 ต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อหาเงินตนเองอยู่เป็นระยะ และน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 3.33 ไม่มีปัญหาในเรื่องนี้

4.2 ปัญหาด้านบุคลากร

องค์การเอกชนสตรีมีปัญหาด้านบุคลากร คือ ส่วนใหญ่ร้อยละ 68 ขาดบุคลากรที่ทำงานประจำ รองลงมาคือร้อยละ 20 ขาดแคลนวิทยากรที่มีความชำนาญ และน้อยที่สุดร้อยละ 9.33 บุคลากรไม่เข้าใจการดำเนินงานอย่างแท้จริง

4.3 ปัญหาด้านการประสานงาน

องค์การเอกชนสตรีมีปัญหาด้านการประสานงาน คือ ส่วนใหญ่ร้อยละ 60 การประสานงานกับสตรีในชุมชนยังไม่ได้ผลเต็มที่ รองลงมาคือร้อยละ 20 ไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ทางราชการ และน้อยที่สุดคือร้อยละ 13.33 การประสานงานกับหน่วยงานอื่นล้าช้า

4.4 ปัญหาค่านอุปกรณ สถานที่

องค์การ เอกชนสตรีมีปัญหาค่านอุปกรณ สถานที่ คือ ส่วนใหญ่ร้อยละ 44 ขาดแคลนอุปกรณ รองลงมาคือร้อยละ 41.37 ไม่มีปัญหาค่านอุปกรณ สถานที่

4.5 ปัญหาเกี่ยวกับสตรีกลุ่มเป้าหมาย

องค์การ เอกชนสตรี มีปัญหาเกี่ยวกับสตรีกลุ่มเป้าหมายคือ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 37.33 สตรีมีฐานะยากจนไม่สามารถเดินทางมารับการอบรมได้ รองลงมาคือ ร้อยละ 25.33 สตรีขาดแรงจูงใจในการเรียน และน้อยที่สุดคือร้อยละ 12 สตรีมีพื้นฐานความรู้เดิมไม่พอที่จะเรียน และสตรีไม่สามารถเสียค่าบำรุงได้

4.6 ปัญหาด้านการพัฒนาอาชีพคานหัตถกรรมงานฝีมือ

องค์การ เอกชนสตรี มีปัญหาคานการพัฒนาอาชีพคานหัตถกรรมงานฝีมือ คือ ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.67 ขาดการพัฒนาารูปแบบใหม่ ๆ ให้ทันสมัย จึงไม่เป็นที่ยอมรับ รองลงมาคือร้อยละ 37.33 การหาตลาดยาก และน้อยที่สุดคือร้อยละ 10.67 สินค้าราคาแพงเกินไปสำหรับชาวไทย

4.7 ปัญหาคานการประเมินผล

องค์การ เอกชนสตรี มีปัญหาคานการประเมินผล คือ ส่วนใหญ่ร้อยละ 49.33 ขาดเจ้าหน้าที่ในการติดตามผล รองลงมาคือร้อยละ 16 ขบวนการติดตามผลยุ่งยาก และน้อยที่สุดคือร้อยละ 10.67 กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ

4.8 ความสำเร็จในการให้การศึกษแก่สตรีขององค์การ เอกชนสตรี

ผู้นำองค์การ เอกชนสตรีส่วนใหญ่ร้อยละ 48 เห็นว่า การให้การศึกษแก่สตรีขององค์การ เอกชนสตรีนั้น ประสบความสำเร็จพอใช้ รองลงมาคือร้อยละ 29.33 เห็นว่าประสบความสำเร็จดี และร้อยละ 22.67 เห็นว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จ

4.9 ข้อเสนอแนะในการ แก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการคานการพัฒนาสตรี

1) ปัญหาที่องค์การ เอกชนสตรีได้แก้ไขแล้ว คือ ปัญหาคานการประสานงาน โดยคัดเลือกคนในท้องถิ่นมาช่วยในการประสานงาน ปัญหาคานสถานที่ โดยการขอยืมสถานที่ที่อยู่ใกล้ ๆ ที่พักของผู้มารับการอบรม ปัญหาคานผลิตภัณฑ์ทางคานหัตถกรรม โดยหาตลาดก่อนการฝึกอาชีพใด ๆ ปรับปรุงรูปแบบและความประณีต และลดราคาผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับค่าแรงงานและค่าวัสดุ

2) ปัญหาที่องค์กรเอกชนสตรีกำลังแก้ไข คือ ปัญหาคนบุคลากรพยายามคิด เลือกรับบุคลากรที่มีความสามารถจริง ๆ ปัญหาคนการประสานงาน โดยแก้ไขเรื่องมนุษยสัมพันธ์ของกรรมการ เพื่อให้การประสานงานกับสตรีได้ผล และพยายามสร้างสัมพันธภาพกับกลุ่มสตรีก่อนที่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ ปัญหาคนสตรีกลุ่มเป้าหมาย ต้องหาผู้นำเพื่อจัดการรวมกลุ่มสตรีก่อนการอบรมจึงจะได้ผล

3) ปัญหาที่องค์กรเอกชนสตรีไม่อาจแก้ไขได้ คือ ปัญหาสตรีกลุ่มเป้าหมาย สตรีไม่มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง ไม่มีวิธีจูงใจให้สตรีอยากพัฒนาตนเองที่ได้ผลคือ ปัญหาคนบุคลากร ขาดบุคลากรที่เสียสละมาร่วมงาน กรรมการทบทวนกันน้อยไป ทำให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง ปัญหาคนการติดตามผลไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการด้านนี้

5. สถานภาพทั่วไปของสื่อมวลชน

เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของสื่อมวลชน สรุปได้ว่า สื่อมวลชนที่ทำการวิจัยทั้งหมด 68 คน เป็นชาย 25 คน คิดเป็นร้อยละ 36.76 เป็นหญิง 43 คน คิดเป็นร้อยละ 63.24 อายุของสื่อมวลชน ร้อยละ 36.76 มีอายุระหว่าง 25-29 ปี รองลงมาคือร้อยละ 35.29 มีอายุน้อยกว่า 25 ปี และน้อยที่สุดคือร้อยละ 27.94 มีอายุระหว่าง 30-39 ปี วุฒิการศึกษาของสื่อมวลชน ส่วนใหญ่ร้อยละ 34.70 มีวุฒิปริญญาตรี รองลงมาคือร้อยละ 29.41 มีวุฒิมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และน้อยที่สุดคือร้อยละ 5.88 มีวุฒิปริญญาโท อาชีพของสื่อมวลชนก่อนหน้านี้ ส่วนใหญ่ร้อยละ 35.29 ไม่มีอาชีพก่อนหน้านี้ รองลงมาคือร้อยละ 29.41 มีอาชีพเป็นลูกจ้าง และน้อยที่สุดคือร้อยละ 5.88 มีอาชีพค้าขาย อาชีพอื่นของสื่อมวลชนในปัจจุบันส่วนใหญ่ร้อยละ 50 ไม่มีอาชีพอื่น รองลงมาคือร้อยละ 32.35 ประกอบธุรกิจส่วนตัว และน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.94 มีอาชีพรับราชการ สื่อมวลชนส่วนใหญ่ร้อยละ 41.18 มีประสบการณ์การทำงานด้านสื่อมวลชนน้อยกว่า 2 ปี รองลงมาคือร้อยละ 29.41 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 2-5 ปี และน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.94 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10-15 ปี

6. ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของสื่อมวลชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาตนเอง

6.1 ความรู้ความต่าง ๆ ที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้แก่สตรีเพื่อพัฒนาตนเอง
 สื่อมวลชนมีความเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีให้ความรู้ในด้านเกษตรกรรม
 และที่ตัดกรรมมาก ส่วนด้านสุขภาพอนามัย, กฎหมาย, ช่างฝีมือต่าง ๆ, ด้านสังคม และ
 ด้านอื่น ๆ จัดให้น้อย

6.2 สตรีกลุ่มเป้าหมายที่องค์การเอกชนสตรีจัดการศึกษาให้เพื่อพัฒนาตนเอง
 องค์การเอกชนสตรี จัดการศึกษาให้แก่ผู้นำสตรีในชุมชน และสตรีที่เป็น
 สมาชิกในองค์การมาก ส่วนสตรีทั่วไป, สตรีที่มีรายได้น้อย, สตรีที่ไม่มีอาชีพ และสตรีที่อยู่
 ในชุมชนห่างไกล จัดให้น้อย

6.3 สตรีกลุ่มเป้าหมายพิเศษที่องค์การเอกชนสตรีจัดการศึกษาให้เพื่อพัฒนา
 ตนเอง

องค์การเอกชนสตรีจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนสตรีและสตรีในชุมชนแออัด
 น้อย ส่วนสตรีที่ครองชีพและหญิงบริการพิเศษ จัดให้น้อยที่สุด

6.4 วิธีการให้การศึกษแก่สตรี เพื่อพัฒนาตนเอง

ในการให้การศึกษเพื่อพัฒนาสตรีนั้น สื่อมวลชนเห็นว่าองค์การเอกชน
 สตรีใช้วิธีการรวมกลุ่มสตรีและให้การอบรมมาก ส่วนการให้คำแนะนำโดยเจ้าหน้าที่ การ
 ให้คำแนะนำทางเอกสาร การให้ความรู้ทางวิทยุ และการจัดนิทรรศการให้น้อย และการ
 ทำแบบเรียนให้ยูเรียนศึกษาเอง และการสัมมนานั้นให้น้อยที่สุด

6.5 สตรีกลุ่มเป้าหมายที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้การศึกษเพื่อพัฒนาตนเอง
 สื่อมวลชนมีความเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีจัดการศึกษาให้แก่ผู้นำ
 สตรีในชุมชนและสตรีที่เป็นสมาชิกในองค์การมาก ส่วนสตรีที่มีรายได้น้อยและสตรีที่อยู่ใน
 ชุมชนแออัดนั้น จัดให้น้อย

6.6 สตรีกลุ่มเป้าหมายพิเศษที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้การศึกษเพื่อพัฒนา
 ตนเอง

สื่อมวลชนเห็นว่า องค์การเอกชนสตรีจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนสตรี
 สตรีในชุมชนแออัด และสตรีที่ครองชีพน้อย ส่วนหญิงบริการพิเศษนั้น จัดให้น้อยที่สุด

7. ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับองค์การเอกชนสตรี

สื่อมวลชนเห็นว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลมากพอที่จะกระตุ้นให้สตรีเชื่อถือ
การดำเนินงานขององค์การเอกชนสตรีและเข้ามาร่วมในงานพัฒนาสตรีมาก และ
สื่อมวลชนเห็นว่า กิจกรรมต่างๆ ที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้ความรู้แก่สตรีนั้นมี
ประโยชน์ และสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์อันดีกับองค์การเอกชนสตรีมาก และสื่อมวลชน
เห็นว่าสื่อมวลชนมีส่วนสนับสนุนการทำงานขององค์การเอกชนสตรี โดยการเผยแพร่
กิจกรรมต่างๆ ที่ให้ความรู้แก่สตรีน้อย สื่อมวลชนเห็นว่าองค์การเอกชนสตรีได้
ประชาสัมพันธ์งานขององค์การได้ผลน้อย และองค์การเอกชนสตรีรับฟังข้อคิดเห็น
จากสื่อมวลชนน้อย